

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind cooperarea polițienească internațională
și pentru modificarea unor acte normative în domeniu**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege are ca scop crearea cadrului legislativ și instituțional privind cooperarea polițienească internațională în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, potrivit legislației naționale sau tratatelor la care România este parte și instrumentelor juridice ale Uniunii Europene relevante.

(2) Prezenta lege stabilește norme privind:

a) cererile de informații transmise în cadrul cooperării polițienești internaționale, în special cu privire la conținutul acestor cereri, furnizarea de informații în temeiul unor astfel de cereri, limbile de lucru, termenele obligatorii pentru furnizarea informațiilor solicitate și motivele refuzului de a da curs unei cereri de informații;

b) furnizarea, din proprie inițiativă, a unor informații relevante punctelor unice de contact sau autorităților competente de aplicare a legii străine;

c) canalul de comunicare utilizat pentru toate schimburile de informații, informațiile care trebuie furnizate punctului unic de contact, precum și informațiile care trebuie furnizate punctelor unice de contact în legătură cu efectuarea de schimburi de informații direct între autoritățile competente de aplicare a legii;

d) desemnarea punctului unic de contact național, organizarea, atribuțiile, componența și capacitățile acestuia;

e) implementarea și utilizarea unui sistem electronic unic de gestionare a cazurilor pentru îndeplinirea sarcinilor autorităților competente în temeiul prezentei legi;

f) alte forme de cooperare polițienească derivate din obligațiile asumate de România prin instrumente juridice internaționale, europene, regionale și bilaterale.

(3) Prezenta lege nu se aplică schimburilor de informații între autoritățile competente de aplicare a legii care au scopul de a preveni, de a depista sau de a investiga infracțiunile reglementate în mod specific prin alte acte normative naționale sau europene.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor prezentei legi sau instrumentelor juridice ale Uniunii Europene, schimbul de informații dintre autoritățile competente din România și autoritățile competente din alte state membre în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor se poate realiza pe baza tratatelor bilaterale sau multilaterale încheiate în acest sens ori în condiții stabilite prin legi speciale care să faciliteze acest schimb.

(5) Autoritățile competente prevăzute la art. 16 alin. (1) încheie documente de cooperare internațională care nu sunt guvernate de dreptul internațional cu autorități similare din state membre sau state terțe, respectiv organisme sau organizații internaționale, în domeniile de responsabilitate, cu respectarea

legislației interne și a obligațiilor relevante asumate la nivel internațional, în scopul desfășurării unor activități operative specifice ariei proprii de competențe sau aferente schimbului punctual de informații, stabilite la nivelul acestora. Procedura de încheiere a documentelor și categoriile de activități se stabilesc prin dispoziție/ordin a/al conducătorilor autorităților competente prevăzute la art. 16 alin. (1).

(6) Prezenta lege nu impune autorităților competente din România obligația:

- a) de a obține informații prin intermediul unor măsuri coercitive;
- b) de a stoca informații exclusiv în scopul furnizării acestora autorităților competente de aplicare a legii din alte state membre ale Uniunii Europene;
- c) de a furniza informații autorităților competente de aplicare a legii ale altor state membre ale Uniunii Europene pentru a fi utilizate ca mijloace de probă în procedurile judiciare.

(7) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și normelor de drept internațional și european, relevante în domeniul cooperării judiciare.

(8) Prevederile care reglementează cooperarea polițienească prin intermediul cererilor de informații și furnizarea de informații din proprie inițiativă se aplică în egală măsură și cooperării prin intermediul solicitărilor de asistență, cu excepția prevederilor art. 14 alin. (1)-(3) și ale art. 29 - 32.

Art. 2. – Definiții

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *autoritate competentă* – autoritate polițienească, judiciară, vamală sau altă autoritate de aplicare a legii, română sau străină cu atribuții în prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor sau orice autoritate care participă

entități comune înființate între două sau mai multe state în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, cu excepția instituțiilor cu atribuții în domeniul securității naționale și a persoanelor trimise în misiune în temeiul articolului 47 din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990, de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune;

b) *autoritate desemnată* – autoritate competentă care este autorizată să transmită cereri de informații punctelor unice de contact ale altor state membre;

c) *autoritate solicitantă* – autoritate competentă sau autoritate desemnată care formulează o cerere de informații în sensul prezentei legi;

d) *autoritate solicitată* – autoritate competentă sau autoritate desemnată căreia îi este adresată o cerere de informații în sensul prezentei legi;

e) *cerere de informații* – solicitarea de date și informații formulată în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, astfel cum acesta rezultă din tratatele și din instrumentele juridice relevante ale Uniunii Europene;

f) *solicitare de asistență* – orice altă solicitare care se circumscrie scopului prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, astfel cum acesta rezultă din tratatele și din instrumentele juridice relevante ale Uniunii Europene;

g) *informații* – orice conținut, documente, evidențe, activități sau rapoarte, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau de punere în circulație, referitoare la una sau mai multe persoane fizice sau juridice, fapte sau circumstanțe relevante pentru autoritățile competente în scopul îndeplinirii atribuțiilor care le revin în domeniul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, inclusiv informații operative în materie penală;

h) *informații disponibile* – informații direct accesibile și informații indirect accesibile;

i) *informații direct accesibile* – informații păstrate într-o bază de date care pot fi accesate direct de către punctul unic de contact sau de către o autoritate solicitată;

j) *informații indirect accesibile* – informații pe care punctul unic de contact sau o autoritate solicitată le poate obține de la alte autorități publice sau de la persoane fizice sau juridice stabilite în statul respectiv, în condițiile legii, fără măsuri coercitive;

k) *infrațiune gravă* – infrațiune prevăzută la art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 135 din 24 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul Europol*;

l) *date cu caracter personal* – date cu caracter personal în sensul definiției prevăzute la art. 4 lit. a) din Legea nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date;

m) *agenți* – personalul desemnat din cadrul autorităților competente din România și al autorităților străine similare din statele membre, respectiv din statele Schengen, pentru efectuarea patrulelor sau operațiunilor comune, respectiv pentru efectuarea activităților de urmărire transfrontalieră;

n) *operațiuni comune* – operațiunile de asigurare a respectării legii, inclusiv patrulă comune și alte operațiuni comune în domeniul ordinii și siguranței publice și al prevenirii criminalității, desfășurate în comun de agenți ai autorităților competente din două sau mai multe state membre sau state Schengen, în care agenții dintr-un stat membru acționează pe teritoriul altui stat membru;

o) *stat membru* – stat membru al Uniunii Europene;

p) *stat Schengen* – stat care aplică în totalitate acquis-ul Schengen;

q) *evenimente majore cu dimensiune transfrontalieră* – reuniuni de amploare cum ar fi dar fără a se limita la evenimente sportive sau reuniuni la nivelul organizațiilor sau organismelor internaționale care au impact asupra mai multor state și necesită cooperare internațională pentru a fi gestionate eficient.

Art. 3. – Principii referitoare la schimbul de informații

Cooperarea polițienească internațională se desfășoară în conformitate cu următoarele principii:

a) *principiul legalității* – aplicarea prezentei legi este subordonată protecției intereselor de suveranitate, securitate, ordine publică și a altor interese ale României, așa cum sunt prevăzute de lege;

b) *principiul accesului echivalent* – cooperarea polițienească internațională se realizează în condiții de echivalență – condițiile pentru solicitarea și furnizarea de informații punctelor unice de contact și autorităților competente ale altor state sunt echivalente cu cele aplicabile solicitării și furnizării unor informații similare în statul respectiv;

c) *principiul disponibilității* – informațiile disponibile autorităților competente române sunt disponibile și autorităților competente solicitante ale altor state în condițiile prezentei legi;

d) *principiul confidențialității* – autoritățile competente române respectă confidențialitatea informațiilor primite de la autoritățile solicitate ale altor state, păstrând un nivel de confidențialitate similar cu cel din dreptul intern al statului membru care a furnizat informațiile;

e) *principiul proprietății datelor* – autoritățile competente române furnizează informațiile obținute de la un alt stat membru sau de la un stat terț, către un alt stat sau Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii, denumită în continuare *Europol*, numai cu acordul și în

conformitate cu condițiile impuse de statul membru sau statul terț care a furnizat inițial informațiile;

f) *principiul fiabilității datelor* – datele cu caracter personal care fac obiectul schimbului de informații în temeiul prezentei legi, care sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate, sunt șterse sau rectificate, sau prelucrarea lor este restricționată, după caz, iar destinatarul este notificat fără întârziere;

g) *principiul prevalenței cooperării judiciare* - dispozițiile legale privind cooperarea judiciară internațională în materie penală prevalează asupra dispozițiilor prezentei legi în cazul activităților de cooperare polițienească desfășurate în cursul procesului penal.

CAPITOLUL II

Desemnare, atribuții și capacități ale punctului unic de contact

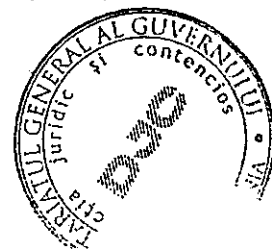
Art. 4. – Punctul unic de contact

(1) Se desemnează punct unic de contact pentru cooperarea polițienească internațională Centrul de Cooperare Polițienească Internațională, denumit în continuare CCPI, structură fără personalitate juridică din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) CCPI este autoritatea competentă responsabilă la nivel național de coordonarea și facilitarea schimbului de informații în temeiul prezentei legi, cu excepția cazurilor în care prin acte normative se stabilesc atribuții specifice în sarcina altor autorități desemnate ca puncte naționale de contact în domeniul propriu de competență.

Art. 5. – Atribuțiile CCPI

(1) CCPI are următoarele atribuții în domeniul cooperării polițienești internaționale:

a) primirea, analizarea și soluționarea cererilor de informații, transmise de către autoritățile competente române și străine, organisme și instituții internaționale, direct sau prin atașatii de afaceri interne și ofițerii de legătură, în limbile notificate;

b) direcționarea cererilor de informații către autoritățile competente și, atunci când este necesar, coordonarea între acestea privind prelucrarea cererilor și furnizarea de informații;

c) analizarea și structurarea informațiilor gestionate în vederea furnizării acestora autorităților competente solicitante;

d) furnizarea informațiilor solicitate prin cererea de informații sau din proprie inițiativă, în condițiile prezentei legi;

e) exercitarea rolului de punct național de contact pentru operațiuni comune în care este astfel desemnat și coordonarea schimbului de informații;

f) informarea autorităților competente române și străine cu privire la traficul de droguri, traficul de persoane, falsificarea de monedă și alte titluri de valoare române sau străine, furturile de obiecte de artă și vehicule, activitatea infractorilor străini sau români urmăriți internațional, conținutul unor documente de identitate străine în vederea prevenirii intrării/ieșirii ilegale a unor persoane, precum și despre orice alte fapte prevăzute de legea penală pentru luarea măsurilor operative ce se impun în domeniul prevenirii și combaterii criminalității cu caracter transfrontalier;

g) informarea autorităților române și străine cu atribuții în prevenirea și combaterea terorismului cu privire la acte de terorism sau fapte asimilate acestora, pentru luarea măsurilor operative ce se impun, cu respectarea competențelor prevăzute de legislația specială;

h) dezvoltarea cooperării internaționale în lupta împotriva criminalității, coordonarea și acordarea de sprijin atașatilor de afaceri interne și ofițerilor de legătură români acreditați în străinătate în domeniul schimbului de informații operative;

i) primirea, transmiterea de informații și coordonarea activităților referitoare la supravegherea și urmărirea transfrontalieră, în limitele prevăzute de lege;

j) asigurarea schimbului de informații suplimentare prin Biroul național SIRENE, în conformitate cu prevederile Legii nr. 76/2023 privind organizarea și funcționarea Sistemului informatic național de semnalări și participarea României la Sistemul de informații Schengen, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, și a regulamentelor europene prevăzute la art. 1 din cadrul acesteia;

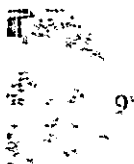
k) îndeplinirea rolului de punct unic de legătură prin Unitatea Națională Europol, între autoritățile competente române și Europol, statele membre, țările terțe și organizațiile internaționale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 56/2018 privind cooperarea autorităților publice române cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol);

l) asigurarea schimbului de informații prin Biroul Național Interpol, în legătură cu notițele, difuziunile și mesajele Interpol și luarea măsurilor potrivit competențelor în conformitate cu normele Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol;

m) asigurarea accesului autorităților române competente la bazele de date ale Secretariatului General al Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol și intermedierea alimentării acestora de către autoritățile competente române;

n) primirea și transmiterea de date cu caracter personal și de informații suplimentare cu privire la profilele genetice, datele dactiloscopice și alte date biometrice;

o) darea în urmărire internațională și revoacarea acestei măsuri prin Biroul național SIRENE și Biroul Național Interpol, la solicitarea autorităților naționale competente;

p) organizarea și asigurarea măsurilor pentru predarea, preluarea și transferarea persoanelor din alte state cu privire la care autoritățile judiciare competente au emis mandate de arestare preventivă sau mandate pentru executarea pedepselor privative de libertate;

q) asigurarea schimbului de experiență cu structurile similare din străinătate;

r) asigurarea altor forme de cooperare și asistență polițienească ce derivă din tratatele la care România este parte sau din instrumente juridice europene;

s) asigurarea secretariatului Comitetului privind cooperarea polițienească internațională;

ș) asigurarea reprezentării internaționale în consiliile și comitetele de conducere ale organizațiilor internaționale la care România este membră și în organismele Uniunii Europene, precum și în grupurile de lucru în domeniul cooperării polițienești internaționale, cu excepția cazurilor în care competența revine altor structuri ale Ministerului Afacerilor Interne;

t) sprijinirea activității Comitetului privind cooperarea polițienească internațională în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) - d) și f) - h).

(2) Directorul CCPI sau, în lipsa acestuia, persoana desemnată de către inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române asigură reprezentarea la reuniunile șefilor punctelor unice de contact în vederea evaluării calității cooperării dintre acestea, pentru a discuta măsurile tehnice sau organizatorice necesare în caz de dificultăți și pentru a clarifica procedurile în cazul în care este necesar.

Art. 6. – Funcționarea CCPI

(1) Pentru realizarea atribuțiilor sale, CCPI:

a) are acces la informațiile disponibile ale autorităților competente române în îndeplinirea scopului prezentei legi;

b) asigură schimbul de informații, 24 de ore din 24, 7 zile din 7.

(2) Personalul din cadrul CCPI și al autorităților competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) beneficiază de formare profesională adecvată periodică, în special în ceea ce privește:

a) utilizarea instrumentelor de prelucrare a datelor utilizate în cadrul CCPI, în special a aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații, denumit în continuare *SIENA* și a sistemului electronic unic de gestionare a cazurilor;

b) aplicarea dreptului Uniunii Europene relevant și a legislației naționale aplicabile pentru activitățile CCPI;

c) legislația europeană privind protecția datelor cu caracter personal, precum și prevederile Legii nr. 363/2018, cooperarea transfrontalieră polițienească, prelucrarea informațiilor confidențiale/clasificate;

d) utilizarea în scopul comunicării profesionale a limbilor incluse în lista prevăzută la art. 19 alin. (2).

Art. 7. – Organizarea CCPI

(1) Autoritățile competente române pot detașa la Inspectoratul General al Poliției Române, în cadrul CCPI, în condițiile legii, personal specializat pentru asigurarea schimbului adecvat și rapid de informații, conform competențelor specifice.

(2) CCPI cuprinde următoarele structuri, fără a se limita la acestea:

- a) Unitatea Națională Europol;
- b) Biroul Național SIRENE;
- c) Biroul Național Interpol,
- d) Punctul Național Focal;
- e) Serviciul Suport Operațional;

(3) Suplimentar structurilor prevăzute la alin. (2), la nivelul CCPI este prevăzută funcția de ofițer de legătură al Poliției Române care asigură legătura

operațională cu Centrul Sud-Est European de Aplicare a Legii, stabilit prin Convenția pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată de România la București la aceeași dată, ratificată prin Legea nr. 250/2010.

(4) Pentru îndeplinirea sarcinilor în mod adecvat, efectiv și rapid, în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b), se înființează Serviciul Suport Operațional în cadrul CCPI, prin redistribuirea unor posturi, respectiv suplimentarea numărului de posturi prin repartizare din posturile vacante finanțate la nivelul Poliției Române. Aceste posturi vor fi încadrate inclusiv cu personal calificat pentru asigurarea suportului produselor informatice utilizate de către CCPI.

Art. 8. – Comitetul privind cooperarea polițienească internațională

(1) Pentru creșterea eficacității activității de cooperare polițienească internațională, printr-o abordare integrată ce presupune participarea structurilor Ministerului Afacerilor Interne cu competențe în domeniu, la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române – CCPI se înființează Comitetul privind cooperarea polițienească internațională, denumit în continuare *Comitet*, ca organism fără personalitate juridică.

(2) Comitetul are următoarele atribuții:

a) stabilește obiectivele și prioritățile în domeniul cooperării polițienești internaționale, inclusiv prin raportare la riscurile generate de criminalitatea transnațională;

b) colaborează cu alte entități publice și private, naționale și internaționale, pentru atingerea obiectivelor și priorităților în domeniul cooperării polițienești internaționale;

c) eficientizează procesul de coordonare și luare a deciziilor în domeniul cooperării polițienești internaționale;

d) contribuie la dezvoltarea capacității de colectare, sistematizare, analiză a datelor și monitorizare a riscurilor referitoare la criminalitatea românească transfrontalieră;

e) decide, prin dispoziție a președintelui, asupra candidaturilor reprezentanților României pentru coordonatorul național EMPACT, pentru consiliile de administrație ale organismelor europene polițienești și pentru consiliile de administrație sau forurile de conducere ale organizațiilor polițienești internaționale la care România este membră, cu excepția Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă – Frontex, a Comitetului pentru siguranță și securitate la evenimente sportive aferent Convenției Consiliului Europei referitoare la abordarea integrată a siguranței, securității și serviciilor la partidele de fotbal și la alte evenimente sportive (T-S4) și a Grupului de lucru pan-european al experților în domeniul asigurării ordinii publice cu ocazia desfășurării partidelor de fotbal și al structurilor de tip PNIF și le propune spre susținere în conformitate cu prevederile reglementărilor aplicabile;

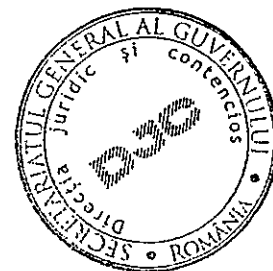
f) stabilește strategia pentru susținerea candidaturilor României cu privire la care decide potrivit lit. e) și întreprinde demersuri pentru susținerea acestora;

g) face propuneri cu privire la elementele de mandat specifice cooperării polițienești internaționale ale atașatilor de afaceri interne și ofițerilor de legătură acreditați la reprezentanțele diplomatice ale României, organismele Uniunii Europene și organizațiile la care România este membră;

h) decide constituirea unor grupuri de acțiune în domenii de interes care vizează cooperarea polițienească internațională.

(3) Președintele Comitetului este inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(4) Comitetul se întrunește anual sau ori de câte ori este nevoie, la convocarea președintelui.

(5) Comitetul prezintă conducerii Ministerului Afacerilor Interne rezultate reuniunilor desfășurate, precum și obiectivele și prioritățile stabilite în domeniul cooperării polițienești internaționale.

(6) Comitetul este compus din reprezentanții din cadrul Ministerului Afacerilor Interne desemnați în condițiile dispozițiilor alin. (7) ca membri permanenți, la activitățile acestuia putând fi invitați, după caz, reprezentanți din cadrul entităților publice și private, naționale și internaționale, în funcție de subiectele de pe agenda acestuia.

(7) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului afacerilor interne se stabilesc componența, organizarea și funcționarea Comitetului.

Art. 9. – Sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor

(1) În desfășurarea activităților specifice, la nivelul CCPI se constituie sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor, care are cel puțin următoarele funcții și capacități:

a) înregistrarea cererilor de informații primite și transmise, a răspunsurilor la acestea și a informațiilor furnizate din proprie inițiativă, direcționarea de către CCPI a cererilor de informații către autoritățile desemnate, precum și înregistrarea situațiilor de refuz de a da curs cererilor de informații și a cererilor și furnizărilor de clarificări sau precizări;

b) înregistrarea comunicărilor, mesajelor primite și transmise;

c) verificarea încrucișată a cererilor de informații primite și a informațiilor furnizate cu informațiile disponibile CCPI și cu cele existente în sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor în scopul evidențierii eventualelor suprapuneri și valorificării informațiilor relevante;

d) asigurarea răspunsului adecvat și rapid la cererile de informații primite în special în vederea respectării termenelor prevăzute la art. 14;

e) interoperabilitatea cu SIENA, astfel încât comunicările primite și transmise prin această aplicație să fie înregistrate direct în sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor;

f) generarea de statistici privind schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei legi, în scopul evaluării și monitorizării;

g) înregistrarea accesului și a altor activități de prelucrare în legătură cu informațiile conținute în sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor, din motive de răspundere și securitate, în conformitate cu prevederile art. 30 și 35 din Legea nr. 363/2018;

h) automatizarea fluxurilor de lucru;

i) gestionarea integrată, automatizată și centralizată a cazurilor;

j) interconectarea configurată unidirecțional cu unitatea specializată de analiză a informațiilor din cadrul Poliției Române, pentru asigurarea accesului la date pentru această unitate în vederea îndeplinirii atribuțiilor legale.

(2) CCPI colectează, introduce, stochează, prelucrează, analizează date în sistemul prevăzut la alin. (1) și face schimb de informații potrivit atribuțiilor legale.

CAPITOLUL III

Schimbul de informații

Art. 10. – Cererile de informații transmise punctului unic de contact

(1) Schimbul de informații se realizează în baza cererii de informații transmise de către autoritățile competente, prin intermediul CCPI sau direct de către autoritățile desemnate.

(2) Cererile de informații respectă cerințele prevăzute la alin. (3), la art. 11 și art. 19 alin. (1).

(3) CCPI și autoritățile desemnate române transmit cererile de informații punctului unic de contact al altui stat numai atunci când există motive obiective să se creadă că datele și informațiile solicitate sunt în acord și proporționale cu scopul prezentei legi, iar datele și informațiile solicitate sunt disponibile statului în cauză/solicitat.

(4) CCPI transmite cererea de informații formulată de către punctul unic de contact al altui stat sau de către autoritatea desemnată străină către autoritatea competentă română, în funcție de obiectul acesteia, de competența materială și cea teritorială.

(5) În cazul în care autoritatea căreia i s-a transmis cererea de informații constată că nu este competentă să o soluționeze, aceasta sesizează de îndată autoritatea competentă română să o soluționeze, concomitent cu informarea CCPI.

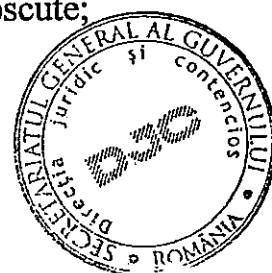
(6) În cazul în care autoritatea competentă română sesizată potrivit dispozițiilor alin. (5), apreciază că nu este competentă să soluționeze cererea de informații și nu poate stabili cui revine această competență, transmite CCPI cererea în vederea reevaluării situației, a deciderii măsurilor de urmat și formulării unui răspuns.

(7) Obligația autorităților competente române de soluționare a cererii de informații operează de la momentul primirii acesteia.

Art. 11. – Conținutul cererii de informații

(1) Cererea de informații cuprinde următoarele:

- a) autoritatea solicitantă;
- b) data și numărul de înregistrare al lucrării;
- c) scopul cererii de informații;
- d) datele persoanelor implicate, menționate în conformitate cu documentele lor de identitate naționale sau internaționale, dacă sunt cunoscute;

e) motivele obiective pentru care se consideră că autoritatea solicitată dispune de informațiile solicitate;

f) precizarea dacă aceasta are sau nu caracter de urgență, cu motivarea în caz afirmativ a urgenței prin raportare la condițiile prevăzute la alin. (2);

g) descrierea faptelor, modului de operare, circumstanțelor, indicarea infracțiunii la care se referă și/sau prezentarea faptelor de natură penală despre care există informații că sunt pregătite sau comise;

h) obiectul cererii, cu precizarea detaliată a informațiilor solicitate;

i) o explicație a legăturii dintre scopul cererii de informații și orice persoană fizică sau juridică ori entitate la care se referă informațiile, după caz;

j) restricții privind utilizarea informațiilor cuprinse în cerere în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise;

k) ofițerul de caz și datele de contact ale acestuia;

l) clasa de secretizare.

(2) Cererea de informații are caracter urgent în situația în care informațiile solicitate îndeplinesc una sau mai multe dintre următoarele condiții:

a) sunt esențiale pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice;

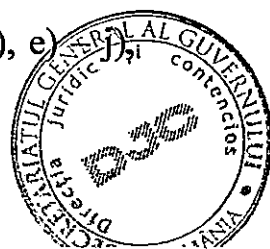
b) sunt necesare pentru prevenirea unei amenințări iminente la adresa vieții sau integrității fizice ale unei persoane;

c) sunt necesare pentru adoptarea unei decizii care poate implica menținerea unor măsuri restrictive care echivalează cu privarea de libertate;

d) există un risc iminent să își piardă relevanța dacă nu sunt furnizate de urgență și sunt considerate importante pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor.

Art. 12. – Soluționarea cererii de informații

(1) CCPI întreprinde demersurile necesare soluționării cererii de informații dacă aceasta cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e)

respectiv dacă au fost primite clarificările și precizările solicitate conform dispozițiilor alin. (2), și nu încalcă drepturile fundamentale ale omului.

(2) În situația în care cererea de informații nu cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e) - j), CCPI solicită clarificări sau precizări punctului unic de contact sau, după caz, autorității solicitante.

(3) CCPI refuză să furnizeze informațiile solicitate prin cererea de informații, atunci când intervine unul dintre următoarele motive:

a) informațiile solicitate nu sunt disponibile CCPI și autorităților competente române sau nu pot fi obținute în exercitarea atribuțiilor stabilite prin legile de organizare și funcționare ale acestora;

b) cererea de informații nu cuprinde informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. c), e) - j), și nu au fost primite clarificările și precizările solicitate conform alin. (2);

c) informațiile solicitate constituie date cu caracter personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile de date cu caracter personal prevăzute la secțiunea B din anexa II la Regulamentul Europol;

d) s-a constatat că informațiile solicitate sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate și nu pot fi furnizate în conformitate cu art. 7 alin. (3) - (7) din Legea nr. 363/2018;

e) există motive pentru a considera că furnizarea informațiilor solicitate:

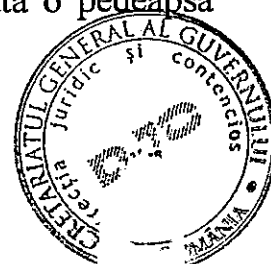
(i) ar aduce atingere securității naționale;

(ii) ar periclita buna desfășurare a unei investigații polițienești sau a procesului penal;

(iii) ar pune în pericol viața ori integritatea fizică a unei persoane fizice;

(iv) ar prejudicia interesele importante protejate ale unei persoane juridice.

f) dacă cererea de informații se referă la o infracțiune care nu este prevăzută de legea penală română sau pentru care este prevăzută o pedeapsă maximă cu închisoarea până la un an;

g) informațiile solicitate au fost obținute inițial de la un alt stat membru sau de la un stat terț, iar statul membru sau statul terț respectiv nu și-a dat acordul pentru furnizarea informațiilor.

(4) CCPI, autoritățile competente și autoritățile desemnate furnizează, la cerere, clarificările sau precizările necesare soluționării cererii de informații.

Art. 13. – Solicitarea de clarificări și refuz

(1) Cererea de clarificări sau precizări suspendă termenele prevăzute la art. 14 alin. (1) până în momentul în care clarificările sau precizările solicitate sunt furnizate.

(2) CCPI informează punctul unic de contact sau, după caz, autoritatea desemnată din statul membru solicitant cu privire la refuzul de a da curs cererii de informații, cu indicarea motivelor aplicabile dintre cele prevăzute la art. 12 alin. (3), și cu respectarea termenelor prevăzute la art. 14 alin. (1).

(3) Orice refuz de a da curs unei cereri de informații afectează doar informațiile solicitate vizate de motivele de refuz prevăzute la art. 12 alin. (3), și nu aduce atingere obligației de a furniza celelalte informații solicitate prin cererea de informații.

Art. 14. – Termenele

(1) CCPI furnizează informațiile solicitate prin cererile de informații transmise de către punctele unice de contact sau autoritățile desemnate din celelalte state membre cât mai curând posibil, cu respectarea următoarelor termene, după caz:

a) opt ore în cazul cererilor de informații cu caracter urgent referitoare la informații direct accesibile;

b) trei zile calendaristice în cazul cererilor de informații cu caracter urgent referitoare la informații indirect accesibile;

c) șapte zile calendaristice, în cazul cererilor de informații altele decât cele prevăzute la lit. a) și b).

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) încep să curgă de la primirea cererii de informații de către CCPI.

(3) Autoritățile competente române iau măsuri pentru transmiterea informațiilor solicitate către CCPI, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), în cazul informațiilor indirect accesibile CCPI și la alin. (1) lit. c) în cazul oricăror altor cereri.

(4) În caz de urgență, cererea de informații poate fi transmisă și verbal autorităților competente străine, urmând ca, în termen de cel mult 24 de ore, aceasta să fie confirmată și în scris.

(5) Reprezentanții Ministerului Afacerilor Interne, prevăzuți la art. 29, 45 și 47 pot de asemenea transmite verbal cererea de informații, în condițiile prevăzute la alin. (4).

Art. 15. – Schimbul de informații realizat de către CCPI

(1) CCPI decide asupra canalului de cooperare utilizat pentru schimbul de informații.

(2) CCPI transmite cereri de informații:

- a) punctelor unice de contact ale altor state membre;
- b) autorităților competente din statele membre;
- c) organizațiilor internaționale la care România este membră, conform tratatelor la care România este parte;
- d) atașărilor de afaceri interne sau ofițerilor de legătură români acreditați în străinătate ori străini acreditați în România.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), CCPI trimite concomitent o copie a cererii de informații punctului unic de contact din statul respectiv.

(4) În situația în care cererea de informații a fost transmisă CCPI de o autoritate desemnată a unui stat membru, CCPI transmite răspunsul către

autoritatea respectivă și concomitent o copie a răspunsului către punctul unic de contact al statului solicitant. Transmiterea unei copii a răspunsului către punctul unic de contact al statului solicitant nu se realizează în situația în care din cuprinsul cererii de informații rezultă că aceasta nu a fost transmisă și punctului unic de contact al statului solicitant.

(5) CCPI furnizează informațiile solicitate prin cererea de informații, formulată în condițiile prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 16. – Schimbul de informații realizat direct de către autoritățile competente române cu autoritățile competente din alte state membre

(1) Autoritățile competente române pentru procedurile aferente schimbului de informații în condițiile prezentului articol sunt:

- a) Poliția Română;
- b) Poliția de Frontieră Română;
- c) Jandarmeria Română;
- d) Inspectoratul General pentru Imigrări
- e) Direcția Generală Anticorupție;
- f) Departamentul pentru lupta antifraudă – DLAF;
- g) alte autorități sau instituții publice stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Autoritățile competente române precizate la alin. (1) pot transmite o cerere de informații și pot furniza informații în temeiul unei astfel de cereri sau solicitări direct către autoritățile competente dintr-un alt stat membru.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), autoritățile competente române transmit simultan o copie a cererii, respectiv a informațiilor, către CCPI și către punctul unic de contact al celui alt stat membru. Transmiterea unei copii a răspunsului către punctul unic de contact al statului membru solicitant nu se realizează în situația în care din cuprinsul cererii de informații rezultă că aceasta nu a fost transmisă și punctului unic de contact al statului membru solicitant.

Art. 17. – Schimbul de informații realizat de către autoritățile desemnate române

(1) Autoritățile desemnate române pot transmite direct o cerere de informații către punctul unic de contact din alt stat membru.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), autoritățile desemnate române transmit o copie a cererii către CCPI.

(3) Autoritățile desemnate române pot furniza informațiile solicitate direct către punctul unic de contact al unui stat membru și o copie a acestora către CCPI.

(4) Prin dispoziții/ordine ale conducătorilor autorităților competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) se stabilesc ca autorități desemnate române departamentele/structurile autorizate să transmită sau să primească o cerere de informații.

(5) Prin dispozițiile/ordinele prevăzute la alin. (4) se stabilesc inclusiv persoanele din cadrul departamentelor/structurilor cu atribuții de prelucrare a datelor pentru transmiterea, respectiv soluționarea unei cereri de informații, precum și limitele concrete în exercitarea atribuțiilor de prelucrare a datelor de către acestea.

Art. 18. – Utilizarea informațiilor primite

(1) Informațiile primite nu pot fi utilizate decât pentru scopurile în care au fost solicitate ori pentru prevenirea sau îndepărtarea unui pericol grav și iminent la adresa ordinii și siguranței publice.

(2) Informațiile primite pot fi prelucrate în alte scopuri decât cele pentru care au fost solicitate inițial numai cu acordul prealabil al autorității care le-a furnizat.

Art. 19. – Limbile utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre

(1) CCPI și autoritățile competente transmit cererile de informații, în limbile comunicate Comisiei Europene de către statele membre sau agreate cu statele terțe și organizațiile internaționale la care România este membră.

(2) Lista limbilor utilizate pentru schimbul de informații în relația cu statele membre cuprinde limba română și limba engleză.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române, la propunerea CCPI, transmite Comisiei Europene lista prevăzută la alin. (2), precum și eventualele modificări și completări ulterioare ale acesteia.

(4) Răspunsurile la cererile de informații primite, refuzurile de a da curs cererilor de informații, motivele de refuz, cererile de clarificări sau precizări, clarificările sau precizările precum și orice alte comunicări sau mesaje referitoare la cererile de informații se transmit în limba în care a fost formulată cererea de informații.

(5) CCPI și autoritățile competente române transmit informații disponibile în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (1) sau (4), după caz, în una dintre limbile incluse în lista stabilită de statul membru căruia îi sunt transmise informațiile.

Art. 20. – Furnizarea de informații din proprie inițiativă

(1) CCPI sau autoritățile competente române transmit informațiile disponibile punctelor unice de contact sau autorităților competente din alte state membre, atunci când există motive obiective să se considere că viața, integritatea corporală și libertatea unei persoane ar putea fi în pericol sau când acestea ar putea fi relevante pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor grave.

(2) Comunicarea informațiilor operative potrivit dispozițiilor alin. (1) se limitează la ceea ce se consideră a fi relevant și necesar pentru a se atinge scopul transmiterii.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când este incident unul din motivele de refuz prevăzute la art. 12 alin. (3) lit. e).

(4) CCPI sau autoritățile competente române pot transmite informații disponibile punctelor unice de contact sau autorităților competente din alte state membre și cu referire la alte situații sau infracțiuni în afara celor prevăzute la alin. (1), atunci când apreciază că informațiile respective ar putea fi relevante pentru statele respective în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor.

(5) Atunci când furnizează informații potrivit dispozițiilor alin. (1) sau (4), după caz, din proprie inițiativă, autoritățile competente a unui alt stat membru, CCPI transmite, simultan, o copie a informațiilor respective punctului unic de contact al statului membru respectiv.

(6) Atunci când furnizează informații potrivit dispozițiilor alin. (1) sau (4), după caz, din proprie inițiativă, autoritățile competente române transmit, simultan, o copie a informațiilor respective către CCPI sau, dacă este cazul și către punctul unic de contact al statului membru respectiv.

(7) Transmiterea unei copii a informațiilor către punctul unic de contact din alt stat membru nu se realizează în situația în care din cuprinsul informațiilor rezultă că acest lucru ar periclita una sau mai multe dintre următoarele:

- a) o investigație extrem de sensibilă în curs de desfășurare pentru care prelucrarea informațiilor necesită un nivel adecvat de confidențialitate;
- b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;
- c) siguranța unei persoane.

Art. 21. – Transmiterea de informații din cadrul unei proceduri penale

În cazul în care informațiile solicitate sunt disponibile în cadrul unei proceduri penale, transmiterea acestora poate fi făcută doar după obținerea consimțământului scris acordat de către autoritatea judiciară competentă.

Art. 22. – Utilizarea informațiilor ca probe în cadrul procedurilor judiciare

(1) Informațiile primite de autoritățile competente române în cadrul cooperării polițienești nu pot fi utilizate ca probe în procesul penal decât ulterior obținerii acordului autorităților competente din statul care a furnizat informațiile respective, în măsura în care legislația acestuia o permite.

(2) Autoritățile competente române care furnizează informații în cadrul cooperării polițienești internaționale își pot da acordul ca acestea să fie utilizate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor judiciare desfășurate de autoritatea solicitantă, la solicitarea expresă a acesteia.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), cererea privind acordul va fi transmisă folosind canalele de cooperare judiciară internațională, în conformitate cu cadrul legislativ intern.

CAPITOLUL IV

Securitatea sistemului electronic unic și protecția datelor

Art. 23. – Securitatea Sistemului electronic unic de gestionare a cazurilor

(1) Securitatea rețelelor și a sistemelor informatice din cadrul Sistemului electronic unic de gestionare a cazurilor se va aplica cu respectarea prevederilor legale privind canalul de comunicare SIENA – Basic Protection Level, dar și a Rețelei de Comunicații Voce și Date folosită pentru interconectarea entităților la nivel național.

(2) Îndrumarea, coordonarea și controlul implementării măsurilor de securitate, la nivelul entităților Ministerului Afacerilor Interne se realizează de către Direcția Generală de Protecție Internă.

Art. 24. – Protecția datelor cu caracter personal

(1) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr.

363/2018, Legii nr. 56/2018, Legii nr. 76/2023 și Regulilor Interpol privind prelucrarea datelor (III/IRPD/GA/2011 (2019)), în funcție de canalul de cooperare polițienească utilizat.

(2) Sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor prevăzut la art. 9 stochează date cu caracter personal într-o formă care să permită identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor pentru care sunt prelucrate datele respective.

(3) Stocarea în continuare a datelor cu caracter personal prevăzute la alin. (2) va fi stabilită în urma unei analize efectuate prima dată la șase luni de la încheierea schimbului de informații și, ulterior, anual, până la împlinirea termenului de păstrare a cererii de informații sau a solicitării de asistență.

(4) Datele cu caracter personal prevăzute la alin. (2) care nu au fost șterse în conformitate cu dispozițiile alin. (3), sunt șterse, prin proceduri ireversibile, astfel:

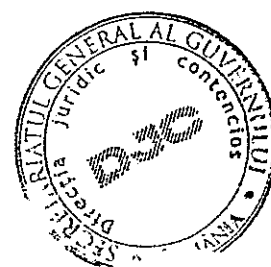
a) în conformitate cu termenele prevăzute de Legea nr. 56/2018, Legea nr. 76/2023 și Regulile Interpol privind prelucrarea datelor (III/IRPD/GA/2011 (2019));

b) în termen de 3 ani de la data ultimei prelucrări la nivelul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională dacă cererea de informații sau solicitarea de asistență nu intră sub incidența reglementărilor documentelor menționate la lit. a).

Art. 25. – Reguli privind furnizarea datelor cu caracter personal

(1) CCPI și autoritățile competente române se asigură că informațiile furnizate care fac obiectul prezentei legi respectă următoarele reguli privind datele cu caracter personal:

a) datele cu caracter personal sunt exacte, complete și actualizate, în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (3) – (7) din Legea nr. 363/2018;

b) categoriile de date cu caracter personal furnizate pentru fiecare categorie de persoane vizate rămân limitate la cele enumerate în secțiunea B din anexa II la Regulamentul Europol și sunt necesare pentru atingerea scopului cererii și proporționale cu acesta;

(2) CCPI și autoritățile competente române furnizează, simultan și în măsura în care este posibil, elementele necesare care să îi permită punctului unic de contact sau autorității competente din statul membru omolog sau din alt stat sau organizație internațională cu care se cooperează, să evalueze gradul de acuratețe, exhaustivitate și fiabilitate al datelor cu caracter personal, precum și în ce măsură datele cu caracter personal sunt actualizate.

CAPITOLUL V

Informarea EUROPOL și utilizarea SIENA

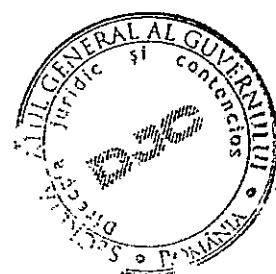
Art. 26. – Furnizarea de informații către Europol

CCPI sau autoritățile competente române care transmit o cerere de informații sau furnizează informații în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (2) și (5), art. 16 alin. (2) sau art. 20 alin. (1) transmit o copie a acestora către Europol prin intermediul SIENA, cu respectarea următoarelor condiții:

a) din evaluarea realizată stabilesc că este necesară transmiterea deoarece informațiile sunt relevante pentru îndeplinirea obiectivelor Europol, prevăzute la art. 3 din Regulamentul Europol și nu sunt incidente prevederile art. 19 din Legea nr. 56/2018;

b) comunică scopul prelucrării informațiilor și orice posibile restricții privind prelucrarea de către Europol în conformitate cu prevederile art. 13, 14 și 16 din aceeași lege menționată la art. 13;

27

c) se asigură că informațiile obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță sunt transmise către Europol numai în cazul în care statul membru sau țara terță în cauză și-a dat acordul.

Art. 27. – Canal de comunicare securizat

(1) Până la data de 12 iunie 2027, autoritățile competente române iau măsurile necesare astfel încât cererile de informații, informațiile solicitate și informațiile transmise din proprie inițiativă către punctele unice de contact străine, autoritățile competente străine și respectiv Europol să poată fi transmise prin intermediul SIENA.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cererile de informații sau informațiile nu sunt transmise prin intermediul SIENA în unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:

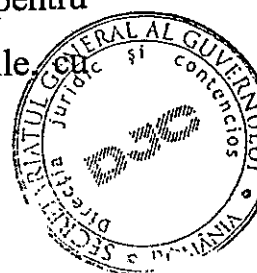
a) schimbul de informații necesită implicarea statelor terțe sau a organizațiilor internaționale sau există motive obiective pentru a considera că va fi necesară implicarea acestora într-o etapă ulterioară, inclusiv prin intermediul canalului de comunicare al Interpol;

b) caracterul urgent al cererii de informații necesită utilizarea temporară a unui alt canal de comunicare;

c) un incident tehnic sau operațional neprevăzut împiedică utilizarea pentru schimbul de informații a aplicației în cauză.

(3) După încetarea cazurilor prevăzute la alin. (2), cererile de informații sau informațiile sunt retransmise de îndată, cel puțin în elementele lor esențiale, prin intermediul SIENA, în scopul evidenței unitare, a analizei și protecției informațiilor care au făcut obiectul transmisiunilor.

(4) Fiecare autoritate competentă română care este implicată în schimbul de informații cu CCPI sau cu punctele unice de contact, respectiv autoritățile desemnate din statele membre, sau cu Europol, este obligată să ia măsuri pentru a se conecta direct la SIENA, inclusiv, după caz, prin dispozitive mobile.

respectarea legislației în vigoare referitoare la protejarea informațiilor secrete de serviciu, respectiv Restreint UE/EU Restricted.

Art. 28. – Statistici

(1) CCPI, cu sprijinul autorităților competente române și a autorităților desemnate române, întocmește și transmite anual către Comisia Europeană statisticile privind schimburile de informații cu alte state membre realizate în temeiul prezentei legi care au avut loc în anul calendaristic precedent.

(2) Statisticile prevăzute la alin. (1) sunt transmise până la data de 1 martie a fiecărui an.

(3) Statisticile prevăzute la alin. (1) conțin cel puțin următoarele date:

a) numărul de cereri de informații transmise de CCPI și, după caz, de autoritățile competente române;

b) numărul de cereri de informații care au fost primite și numărul de cereri de informații la care s-a răspuns de către CCPI și de către autoritățile competente române, defalcate pe cereri urgente și neurgente și defalcate în funcție de fiecare stat membru care a solicitat informațiile;

c) numărul de cereri de informații cărora nu li s-a dat curs în temeiul dispozițiilor art. 12, defalcate în funcție de state membre solicitante și în funcție de motivele de refuz;

(4) Statisticile conținând categoriile de date menționate la alin. (3) sunt generate de către sistemul electronic unic de gestionare a cazurilor prevăzut la art. 9.

CAPITOLUL VI

Cooperarea desfășurată prin atașați de afaceri interne și ofițeri de legătură

Art. 29. – Reprezentarea Ministerului Afacerilor Interne prin atașați de afaceri interne și ofițeri de legătură

(1) Ministerul Afacerilor Interne poate trimite atașați de afaceri interne și ofițeri de legătură, în conformitate cu cadrul normativ național și internațional, în statele cu care România întreține relații diplomatice sau la organisme și organizații internaționale la care Romania este membră.

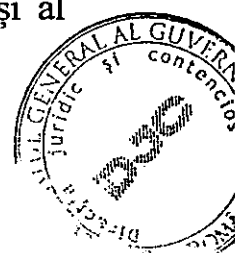
(2) Trimiterea în misiune a atașailor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură are ca scop instituirea, menținerea și promovarea cooperării internaționale cu instituții similare ale statelor cu care România întreține relații diplomatice sau cu organisme sau organizații internaționale cu activitate în domeniul de competență al Ministerului Afacerilor Interne, în conformitate cu mandatul de misiune elaborat și transmis anual de către Direcția Generală Afaceri Europene, Schengen și Relații Internaționale din Ministerul Afacerilor Interne, denumita în continuare DGAESRI. Potrivit atribuțiilor în domeniul cooperării polițienești internaționale, atașaii de afaceri interne și ofițerii de legătură ai Ministerului Afacerilor Interne, au ca responsabilități:

a) sprijinirea schimbului fluent de informații operative, soluționarea cererilor de informații și a solicitărilor de asistență în domeniul cooperării polițienești;

b) acordarea de sprijin pentru soluționarea cererilor de asistență judiciară în materie penală prevăzute de Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) acordarea de sprijin, în condițiile legii, autorităților responsabile cu supravegherea frontierelor externe;

d) prevenirea și combaterea migrației ilegale, inclusiv prin facilitarea reintegrării cetățenilor terți cu ședere ilegală, relocării persoanelor care au nevoie de protecție internațională, admisiei migraților legali, conform prevederilor art. 3 alin. (6) din Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al

Consiliului din 20 iunie 2019 privind crearea unei rețele europene a ofițerilor de legătură în materie de imigrație.

(3) Atașatii de afaceri interne și ofițerii de legătură sprijină activitatea reprezentanțelor diplomatice ale României și a autorităților din statul/statele în care sunt acreditați, în domeniile aflate în competența Ministerului Afacerilor Interne, contribuie la facilitarea contactelor și sprijină realizarea obiectivelor de cooperare bilaterală.

(4) Atașatii de afaceri interne coordonează activitatea personalului Ministerului Afacerilor Interne trimis în misiune comună operativă în statul de acreditare.

(5) Atașatii de afaceri interne și ofițerii de legătură nu exercită autoritate polițienească în statul în care își desfășoară activitatea.

Art. 30. – Dispoziții specifice privind cooperarea prin atașati de afaceri interne și ofițeri de legătură în state terțe

(1) Atașatii de afaceri interne sau ofițerii de legătură români care își desfășoară activitatea într-un stat terț sau în cadrul unei organizații internaționale transmit CCPI informațiile obținute în activitatea desfășurată, referitoare la amenințări grave îndreptate împotriva altui stat membru care nu este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură în statul terț ori în cadrul organizației internaționale respective precum și cu privire la aspectele prevăzute la art. 3 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019.

(2) CCPI transmite statului membru interesat informațiile prevăzute la alin. (1) numai cu avizul autorităților competente române să decidă cu privire la oportunitatea transmiterii acestora.

(3) În situația în care statul membru este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură într-un stat terț ori în cadrul unei organizații internaționale în care este reprezentată și România, atașatul de afaceri interne sau

ofițerul de legătură român comunică direct atașatului de afaceri interne sau ofițerului de legătură informații referitoare la amenințări grave îndreptate împotriva statului membru respectiv.

(4) CCPI poate primi cereri de informații de la un stat membru care nu este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură într-un stat terț ori într-o organizație internațională în care România este reprezentată prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură. CCPI verifică dacă solicitarea nu contravine legislației române, comunică în cel mai scurt timp posibil statului membru solicitant dacă cererea acestuia poate fi îndeplinită și, dacă este cazul, o transmite atașatului de afaceri interne sau ofițerului de legătură român.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în relația cu Europol.

Art. 31. – Prelucrarea de informații prin intermediul atașatilor de afaceri interne

(1) Atașatii de afaceri interne au acces direct la următoarele baze de date: Evidența informatică a persoanelor date în urmărire și a persoanelor dispărute; Evidența informatică a furturilor de autovehicule săvârșite în România și a celor săvârșite în alte state sesizate oficial Poliției Române; Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate; Registrul național de evidență a persoanelor; Registrul național de evidență a pașapoartelor simple.

(2) Atașatii de afaceri interne consultă bazele de date prevăzute la alin. (1) și pot disemina informațiile obținute către autoritățile competente din statele de acreditare membre, după caz, cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018. În ceea ce privește atașatii de afaceri interne acreditați în state terțe diseminarea către autoritățile de aplicare a legii din statul terț respectiv se poate realiza doar în condițiile stabilite de art. 43 – 47 din Legea nr. 363/2018.

(3) În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, DGAESRI încheie protocoale de cooperare cu administratorii bazelor de date prevăzute la alin. (1).

(4) Condițiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal se stabilesc prin protocoalele de cooperare prevăzute la alin. (3) iar în cuprinsul acestora se vor regăsi în mod obligatoriu destinația precum și măsurile de protecție și securitate a datelor cu caracter personal prevăzute de lege.

Art. 32. – Reprezentarea multiplă

Prin tratate bilaterale sau multilaterale se poate stabili ca atașatii de afaceri interne sau ofițerii de legătură români dintr-un stat terț ori din cadrul unei organizații internaționale să asigure și reprezentarea unuia sau mai multor state membre în statul terț ori în organizația internațională respectivă.

CAPITOLUL VII

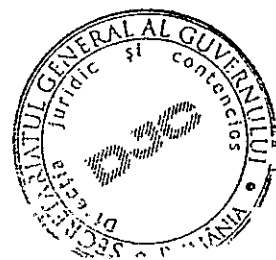
Alte forme de cooperare polițienească operativă

Secțiunea 1

Urmărirea transfrontalieră

Art. 33. – Urmărirea transfrontalieră

(1) Urmărirea transfrontalieră constă în ansamblul de măsuri operative întreprinse pe teritoriul unuia sau mai multor state Schengen în scopul prinderii unei persoane surprinse în flagrant în timpul comiterii sau participării la una din infracțiunile prevăzute la art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare ori a unei persoane care a evadat, aflându-se în stare de arest preventiv sau în executarea unei pedepse privative de libertate.

(2) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua de agenții autorității competente a unui stat Schengen pe teritoriul statului român, dacă autoritățile competente române au fost informate prin mijloace de comunicație directe despre pătrunderea pe teritoriul statului român.

(3) Autoritățile competente române prevăzute la alin. (2) sunt Poliția Română și Poliția de Frontieră Română.

(4) La solicitarea autorității competente române, urmărirea transfrontalieră încetează imediat.

Art. 34. – Urmărirea transfrontalieră pe teritoriul statului român

(1) Autoritățile competente ale unui stat Schengen, care, pe teritoriul statului lor, urmăresc o persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 33 alin. (1), pot continua urmărirea pe teritoriul statului român, fără informarea prealabilă a autorităților competente române, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) din cauza urgenței deosebite a situației, autoritățile competente române nu au putut fi informate în prealabil, prin mijloace de comunicație directe, despre pătrunderea pe teritoriul statului român sau când autoritățile competente române nu au putut ajunge la timp la locul respectiv pentru a prelua acțiunea de urmărire;

b) urmărirea transfrontalieră se efectuează pentru cel puțin una din infracțiunile prevăzute la art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră au obligația ca cel târziu la momentul trecerii frontierei de stat să informeze despre aceasta structura Poliției de Frontieră Române sau a Poliției Române competentă teritorial, care poate solicita încetarea de îndată a urmăririi.

Art. 35. – Urmărirea transfrontalieră pe teritoriul statelor Schengen

Autoritățile competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) pot, conform competențelor proprii, continua urmărirea pe teritoriul statului membru vecin în condițiile prevăzute la art. 33 alin. (1) și art. 40, precum și în conformitate cu prevederile acquis-ului Schengen în domeniu și, dacă este cazul, ale acordurilor încheiate cu statele Schengen.

Art. 36. – Persoana urmărită

(1) La cererea agenților care efectuează urmărirea, autoritățile competente române iau măsurile necesare în vederea stabilirii identității persoanei urmărite sau pentru a se dispune reținerea ori arestarea preventivă a acesteia, în condițiile prevăzute de lege.

(2) În cazul persoanei reținute în condițiile prevăzute la alin. (1), măsura reținerii nu poate depăși 6 ore, cu excepția cazului în care autoritățile competente române au primit în prealabil o cerere pentru arestarea preventivă a persoanei respective în scopul predării sale, indiferent de modalitatea acesteia. Termenul de 6 ore se calculează fără a include intervalul dintre orele 0,00-9,00.

Art. 37. – Condiții generale aplicabile agenților străini

(1) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua de către agenții străini pe teritoriul statului român cu respectarea următoarelor condiții generale:

a) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să respecte legislația statului membru din care provin și legislația română și să se conformeze instrucțiunilor autorităților competente române;

b) urmărirea se efectuează peste frontierele terestre, maritime și aeriene;

c) pătrunderea agenților în domiciliul și reședința unei persoane și în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;

d) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să fie ușor de identificat, prin purtarea uniformei ori a unei inscripții la loc vizibil pe haine sau prin dispozitive accesorii plasate pe vehicul. Este interzisă folosirea de haine

civile, combinată cu utilizarea vehiculelor fără însemne distinctive, fără mijloacele de identificare precizate. Agenții trebuie să fie permanent în măsură să justifice calitatea lor oficială;

e) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot purta armamentul și muniția din dotare, utilizarea acestuia fiind interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare sau pentru apărarea altor persoane în conformitate cu legislația internă română;

f) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră se supun regulilor de circulație pe drumurile publice prevăzute de legislația română și beneficiază, în condițiile legii, de regim de circulație prioritară;

g) în conformitate cu legislația națională, agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră utilizează sistemele GPS din dotare pentru ca autoritățile competente din celălalt stat membru să urmărească vehiculele acestor agenți;

h) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot utiliza mijloacele securizate de comunicare în timp real la nivel transfrontalier;

i) după fiecare activitate prevăzută la art. 33 și 34, agenții care efectuează urmărirea prezintă, personal, autorității competente române un raport cu privire la misiunea lor. La cererea autorității competente române, agenții sunt obligați să rămână la dispoziția acesteia până când împrejurările în care s-a desfășurat acțiunea au fost suficient lămurite, chiar dacă urmărirea nu s-a finalizat cu reținerea sau arestarea preventivă a persoanei urmărite;

j) autoritatea statului căruia îi aparțin agenții care au efectuat urmărirea, la cererea autorității competente române, poate asista la ancheta ce urmează operațiunii, inclusiv la procedurile judiciare.

(2) Dacă prin acorduri bilaterale încheiate în scopul punerii în aplicare a prevederilor art. 33 alin. (1) se stabilește faptul că agenții străini care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită pe teritoriul statului român, pentru conducerea acesteia la autoritățile competente române, aceasta poate fi

supusă controlului corporal, iar în timpul transferării se pot folosi cătușele. Obiectele descoperite asupra persoanei urmărite cu ocazia controlului corporal pot fi indisponibilizate, în condițiile legii.

Art. 38. – Răspunderea agenților străini

În ceea ce privește răspunderea agenților străini care desfășoară urmărirea transfrontalieră, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 266 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. – Drepturile agenților străini

(1) În scopul aplicării dispozițiilor referitoare la urmărirea transfrontalieră, prin acorduri bilaterale se stabilesc următoarele:

a) în legătură cu activitatea agenților, una dintre următoarele situații:

(i) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră nu au dreptul să oprească sau să rețină persoana urmărită;

(ii) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită până la intervenția autorităților competente române;

b) în legătură cu delimitarea teritorială a zonei în care pot acționa agenții, una dintre următoarele situații:

(i) agenții pot acționa pe o suprafață din teritoriu sau într-o perioadă de timp limitate;

(ii) agenții pot acționa pe tot teritoriul statului român și fără limită de timp.

(2) Prin acordurile bilaterale încheiate potrivit dispozițiilor alin. (1), se poate stabili ca infracțiunile pentru care se poate efectua urmărirea transfrontalieră, prevăzute la art. 33 alin. (1), să fie suplimentate cu infracțiunile pentru care se poate solicita predarea în baza unui mandat european de arestare în condițiile prevăzute de Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 40. – Condiții generale aplicabile agenților români

(1) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua de către agenții români pe teritoriul altor state membre cu respectarea următoarelor condiții generale:

a) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să respecte legislația română și legislația statului membru și să se conformeze instrucțiunilor autorităților competente străine;

b) urmărirea se efectuează peste frontierele terestre, maritime și aeriene;

c) pătrunderea agenților în domiciliul și reședința unei persoane și în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;

d) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să fie ușor de identificat, prin purtarea uniformei ori a unei inscripții la loc vizibil pe haine sau prin dispozitive accesorii plasate pe vehicul. Este interzisă folosirea de haine civile, combinată cu utilizarea vehiculelor fără însemne distinctive, fără mijloacele de identificare precizate. Agenții trebuie să fie permanent în măsură să justifice calitatea lor oficială;

e) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot purta armamentul și muniția din dotare, utilizarea acestuia fiind interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare sau pentru apărarea altor persoane în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă;

f) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră se supun regulilor de circulație pe drumurile publice prevăzute de legislația statului membru și poate beneficia de regim de circulație prioritară în condițiile convenite cu statul membru gazdă;

g) în conformitate cu legislația statului membru gazdă, agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră utilizează sistemele GPS din dotare pentru ca autoritățile competente române să urmărească vehiculele acestor agenți;

h) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot utiliza mijloacele securizate de comunicare în timp real la nivel transfrontalier;

i) după fiecare activitate desfășurată în baza prevederilor art. 35, agenții care efectuează urmărirea prezintă, personal, autorităților competente a statului membru gazdă un raport cu privire la misiunea lor. La cererea autorității competente a statului membru gazdă, agenții sunt obligați să rămână la dispoziția acesteia până când împrejurările în care s-a desfășurat acțiunea au fost suficient lămurite, chiar dacă urmărirea nu s-a finalizat cu reținerea sau arestarea preventivă a persoanei urmărite;

j) autoritatea competentă română căreia îi aparțin agenții care au efectuat urmărirea, la cererea autorității competente a statului membru gazdă, poate asista la ancheta ce urmează operațiunii, inclusiv la procedurile judiciare.

(2) Dacă prin acorduri bilaterale încheiate cu state Schengen potrivit dispozițiilor art. 35 se stabilește faptul că agenții români care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită pe teritoriul statului membru gazdă, pentru conducerea acesteia la autoritățile competente ale statului membru gazdă, aceasta poate fi supusă controlului corporal, iar în timpul transferării se pot folosi cătușele. Obiectele descoperite asupra persoanei urmărite cu ocazia controlului corporal pot fi indisponibilizate, în condițiile legii.

Secțiunea a 2-a

Alte forme de cooperare

1 Asistență reciprocă în alte cazuri

Art. 41. – Asistență reciprocă în alte cazuri

(1) Autoritățile competente române, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și în limitele competențelor lor, acordă asistență polițienească autorităților competente străine, în scopul prevenirii și combaterii criminalității,

cu excepția cazurilor în care pentru aceasta trebuie formulată o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(2) Asistența prevăzută la alin. (1) se va acorda, în special:

- a) pentru exercitarea eficientă a controalelor la frontiera de stat și pentru supravegherea acestora;
- b) în cazul unor evenimente majore cu dimensiune transfrontalieră;
- c) în cazul unor reuniuni de masă, dezastre și accidente grave;
- d) în cadrul unor patrulare și operațiuni comune;
- e) pentru prevenirea sau îndepărtarea unui pericol grav și iminent la adresa vieții și siguranței unei persoane, ordinii și siguranței publice;
- f) în cadrul unor unități de investigare a criminalității.

2. Cooperarea polițienească în zona de frontieră de stat

Art. 42. – Cooperarea polițienească în zona de frontieră de stat

(1) În zonele de frontieră, cooperarea polițienească este reglementată prin tratate încheiate între autoritățile competente române și autoritățile competente ale statelor vecine, membre ale Uniunii Europene sau state terțe.

(2) Schimbul de informații în zona de frontieră poate fi efectuat și prin intermediul centrelor și punctelor comune de contact.

(3) Centrele și punctele comune de contact care funcționează în baza documentelor internaționale prevăzute la alin. (1):

- a) sprijină operațiunile comune desfășurate în zonele de frontieră;
- b) contribuie la analiza infracționalității transfrontaliere specifice zonei de frontieră;
- c) transmit analiza prevăzută la lit. b) către CCPI în vederea valorificării în cadrul Comitetului.
- d) îndeplinesc responsabilitățile stabilite în sarcina lor prin documentele prevăzute la alin. (1).

3. Cooperarea polițienească în cazul evenimentelor majore cu dimensiune transfrontalieră

Art. 43 – Cooperarea polițienească în cazul evenimentelor majore cu dimensiune transfrontalieră

(1) În vederea prevenirii infracțiunilor și a menținerii ordinii și siguranței publice în cursul evenimentelor majore care au o dimensiune transfrontalieră, autoritățile competente române transmit, potrivit legii, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă:

a) date cu caracter personal referitoare la persoane despre care se presupune, pe baza antecedentelor penale sau a altor împrejurări, că intenționează să comită infracțiuni cu ocazia evenimentelor sau că acestea prezintă un pericol pentru ordinea și siguranța publică;

b) orice alte informații necesare realizării scopului prevăzut în prezentul alineat.

(2) Datele cu caracter personal primite de autoritățile române competente din partea autorităților competente ale celorlalte state membre în condițiile prezentului articol vor fi:

a) prelucrate numai în scopul și pentru evenimentele concrete pentru care au fost furnizate;

b) șterse de îndată ce obiectivele prevăzute la alin. (1) au fost sau nu mai pot fi atinse, dar nu mai târziu de un an de la primirea acestora.

4. Cooperarea polițienească în cazul unor reuniuni de masă, dezastre și accidente grave

Art. 44. – Cooperarea polițienească în cazul unor reuniuni de masă, dezastre și accidente grave

Autoritățile competente române, în condițiile legii și potrivit competențelor ce le revin, oferă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre, în cazul unor reuniuni de masă, dezastre, accidente grave ori al altor evenimente majore, în scopul prevenirii infracțiunilor și menținerii ordinii și siguranței publice, astfel:

- a) prin notificarea promptă a unor asemenea situații cu impact transfrontalier, precum și prin schimbul oricăror informații relevante;
- b) prin adoptarea și coordonarea, pe teritoriul statului român, a măsurilor de poliție necesare în situațiile cu impact transfrontalier;
- c) prin trimiterea, pe cât posibil, de agenți, specialiști și consilieri și punerea la dispoziție de echipament, la cererea statului membru pe al cărui teritoriu a apărut situația respectivă.

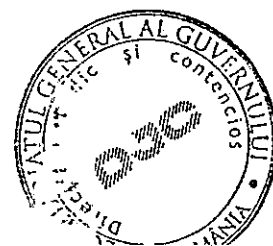
5. Cooperarea polițienească în cadrul unor patrule și operațiuni comune

Art. 45. – Organizarea patrulelor și operațiunilor comune pe teritoriul statului român

(1) În vederea intensificării cooperării polițienești, în cursul menținerii ordinii și siguranței publice și al prevenirii infracțiunilor, autoritățile competente române și autoritățile competente ale statelor membre pot desfășura patrule și operațiuni comune pe teritoriul statului român.

(2) Înainte de începerea unei patrule sau operațiuni comune specifice pe teritoriul statului român, autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state membre stabilesc printr-un document de cooperare:

- a) autoritățile competente participante;
- b) scopul specific al patrulei sau operațiunii comune;
- c) zona geografică a statului român în care se desfășoară patrula sau operațiunea comună;

- d) perioada în care se derulează patrula sau operațiunea comună;
- e) asistența specifică ce urmează să fie furnizată statului român de către statul membru, inclusiv în ceea ce privește trimiterea de agenți, elementele materiale și financiare;
- f) agenții care participă la patrula sau operațiunea comună;
- g) conducătorul echipei comune;
- h) atribuțiile pe care le pot exercita agenții autorităților competente ale celorlalte state membre pe teritoriul statului român în timpul patrulei sau operațiunii comune;
- i) armamentul, muniția și echipamentele specifice pe care agenții autorităților competente ale celorlalte state membre le pot utiliza în timpul patrulei sau operațiunii comune;
- j) modalitățile logistice privind transportul, cazarea și securitatea;
- k) modul de alocare a costurilor patrulei sau operațiunii comune;
- l) orice alte elemente necesare.

Art. 46. – Reguli privind desfășurarea patrulelor și operațiunilor comune

(1) Patrulele și operațiunile comune pe teritoriul statului român se desfășoară în cadrul unor echipe comune, potrivit următoarelor reguli generale:

- a) conducătorul echipei comune este un reprezentant al autorității competente române;
- b) acțiunile echipei comune se desfășoară conform legii române;
- c) membrii echipei comune își execută sarcinile sub responsabilitatea persoanei prevăzute la lit. a);
- d) agenții autorităților competente ale celorlalte state membre își exercită atribuțiile doar sub îndrumarea și, de regulă, în prezența reprezentanților autorității competente române.

(2) Atribuțiile pe care le pot exercita agenții autorităților competente ale celorlalte state membre pe teritoriul statului român, în timpul patrulei sau

operațiunii comune, se stabilesc în limita competenței conferite de legislația română agenților corespondenți ai autorității competente române.

(3) Agenții autorităților competente ale statelor membre pot, conform legislației lor naționale și în limitele competențelor lor, să furnizeze echipei comune informațiile care sunt la dispoziția statului ai cărui reprezentanți sunt.

(4) Informațiile obținute de agenții autorităților competente ale statelor membre în cadrul sau în legătură cu participarea la o patrulă sau operațiune comună pot fi utilizate:

a) în scopul specific patrulei sau operațiunii comune;

b) pentru a descoperi, a cerceta sau a urmări alte infracțiuni, cu consimțământul autorității competente a statului pe teritoriul căruia au fost obținute informațiile;

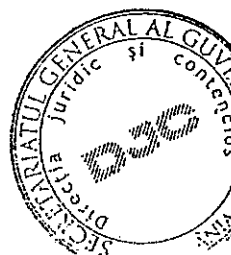
c) pentru prevenirea unui pericol la adresa vieții ori integrității fizice a unei persoane sau la adresa ordinii și siguranței publice, cu respectarea dispozițiilor lit. b);

d) în alte scopuri, cu condiția ca acest lucru să fie convenit de către statele care au format echipa comună.

(5) Prevederile prezentului articol și ale art. 44 pot fi aplicate și în cazul patrulelor și operațiunilor comune derulate în conformitate cu tratatele la care România este parte dacă acest aspect a fost convenit cu statul cu care urmează să se desfășoare patrulă sau operațiuni comune pe teritoriul României.

Art. 47. – Organizarea patrulelor și operațiunilor comune pe teritoriul altor state

(1) În vederea intensificării cooperării polițienești, în cursul menținerii ordinii și siguranței publice și al prevenirii infracțiunilor, autoritățile competente române și autoritățile competente ale altor state membre pot desfășura pe teritoriul altor state patrulă și operațiuni comune precum:

a) misiuni comune operative internaționale organizate în scopul combaterii criminalității transfrontaliere, menținerii ordinii și siguranței publice, combaterii migrației ilegale;

b) activități de cooperare polițienească internațională, potrivit dispozițiilor cuprinse în actele normative ce reglementează aceste activități;

c) activități de cooperare operativă cu structurile specializate și de aplicare a legii ale altor state, agențiile Uniunii Europene sau organismele și organizațiile internaționale, cu privire la controlul la frontiere, controlul migrației, azil, menținerea ordinii și siguranței publice, prevenirea și combaterea infracțiunilor, precum și în alte domenii de competență stabilite potrivit legii.

(2) Înainte de începerea unei patrule sau operațiuni comune potrivit dispozițiilor alin. (1) pe teritoriul statului gazdă, autoritățile competente române și autoritățile competente ale celorlalte state stabilesc de comun acord:

- a) autoritățile competente participante;
- b) scopul specific al patrului sau operațiunii comune;
- c) zona geografică a statului gazdă în care se desfășoară patrula sau operațiunea comună;
- d) perioada în care se derulează patrula sau operațiunea comună;
- e) asistența specifică ce urmează să fie furnizată statului gazdă de către statul român, inclusiv în ceea ce privește trimiterea de agenți, elementele materiale și financiare;
- f) agenții care participă la patrula sau operațiune comună;
- g) conducătorul echipei comune;
- h) atribuțiile pe care le pot exercita agenții autorităților competente ale statului român pe teritoriul statului gazdă în timpul patrului sau operațiunii comune;
- i) armamentul, muniția și echipamentele specifice pe care agenții autorităților competente române le pot utiliza în timpul patrului sau operațiunii comune derulate pe teritoriul statului gazdă;

- j) modalitățile logistice privind transportul, cazarea și securitatea;
- k) modul de alocare a costurilor patrului sau operațiunii comune;
- l) orice alte elemente necesare.

Art. 48. – Prelucrarea de informații prin intermediul personalului participant la patrulă și operațiuni comune pe teritoriul altor state

Personalul participant la patrulă și operațiuni comune pe teritoriul altor state membre consultă bazele de date naționale la care are acces în virtutea atribuțiilor de serviciu și poate disemina informațiile obținute către autoritățile competente din statele gazdă, după caz, cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018. În ceea ce privește personalul participant la patrulă și operațiuni comune pe teritoriul altor state terțe diseminarea către autoritățile de aplicare a legii din statul terț respectiv se poate realiza doar în condițiile stabilite de art. 43 - 47 din Legea nr. 363/2018.

6. Cooperarea polițienească cu unitățile speciale de intervenție ale statelor membre în situații de criză

Art. 49. – Cooperarea polițienească cu unitățile speciale de intervenție

(1) Serviciul pentru Intervenții și Acțiuni Speciale din cadrul Poliției Române, poate participa cu suport logistic, experți și personal specializat pe teritoriul altor state membre, la solicitarea acestora, pentru soluționarea unor situații de criză generate de intervenția umană, care prezintă o amenințare fizică directă gravă la adresa persoanelor, a bunurilor, a infrastructurii sau a instituțiilor, în special situații de luare de ostatici, deturnări și alte evenimente similare.

(2) Detaliile practice, costurile și modalitățile de realizare a cooperării menționate la alin. (1) sunt convenite în mod direct de către Serviciul pentru Intervenții și Acțiuni Speciale din cadrul Poliției Române cu structura competentă din statul membru solicitant.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate pe teritoriul național, la solicitarea Serviciului pentru Intervenții și Acțiuni Speciale din cadrul Poliției Române, de către unitățile speciale de intervenție ale statelor membre, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 50. – Răspunderea agenților români

Pe timpul activităților prevăzute la art. 49, desfășurate pe teritoriul altui stat, personalul din cadrul structurii prevăzută la art. 49 alin. (1) care acordă asistență este autorizat să acționeze în calitate de forță de sprijin pe teritoriul statului membru solicitant și să ia toate măsurile necesare pentru furnizarea sprijinului solicitat în măsura în care:

a) acționează sub responsabilitatea, autoritatea și conducerea statului membru solicitant în conformitate cu legislația acestuia;

b) acționează în limitele competențelor ce le revin în baza legislației statului român.

Art. 51. – Răspunderea agenților străini

În ceea ce privește răspunderea personalului unităților speciale de intervenție din alte state membre pe timpul desfășurării activităților prevăzute la art. 49 alin. (1), pe teritoriul statului român, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 266 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

7. Cooperarea polițienească în cadrul unor unități de investigare a criminalității

Art. 52. – Cooperarea polițienească în cadrul unor unități de investigare a criminalității

(1) Autoritățile competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) pot coopera cu autorități competente din state membre sau state terțe, în mod direct în cadrul unor unități de investigare a criminalității, în baza unui document de cooperare, inclusiv prin schimb de date și informații operative în scopul prevenirii, depistării, combaterii și investigării în comun a unor infracțiuni cu caracter transnațional, astfel cum acestea sunt reglementate în Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare.

(2) În vederea operaționalizării și funcționării unității de investigare a criminalității, autoritățile competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) pot detașa sau delega, în condițiile legii, personal în cadrul autorității în care se înființează aceasta.

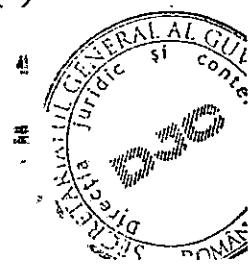
(3) Prin derogare de la prevederile art. 27⁷ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, delegarea realizată în condițiile prevăzute la alin. (2) se poate realiza, numai cu acordul polițistului, pe o perioadă de 3 ani cu posibilitatea prelungirii din 2 ani în 2 ani.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 27⁹ alin. (1) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, detașarea realizată în condițiile prevăzute la alin. (2) se poate realiza, numai cu acordul polițistului, pe o perioadă de 5 ani cu posibilitatea prelungirii din 3 ani în 3 ani.

(5) Procedura de selecție a personalului ce urmează a fi detașat sau delegat poate presupune:

- a) verificarea integrității personale;
- b) evaluarea comportamentului simulat;
- c) verificarea depunerii declarației de avere și de interese;
- d) testarea prezenței în organism a drogurilor sau a substanțelor psihoactive interzise de lege.

(6) Condițiile desfășurării procedurii de selecție prevăzute la alin. (5) se pot stabili în documentul de cooperare prevăzut la alin. (1).

(7) Periodic, personalul detașat sau delegat în cadrul autorităților competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b), poate fi supus verificărilor potrivit dispozițiilor alin. (5). Refuzul îndeplinirii acestor obligații echivalează cu încetarea detașării sau delegării acestuia.

(8) Detașarea sau delegarea în cadrul unității de investigare a criminalității a personalului uneia dintre autoritățile competente române prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) poate înceta oricând, prin acordul comun al autorităților competente.

(9) Schimbul de date și informații operative ce conțin date cu caracter personal necesare activității unității de investigare a criminalității se realizează potrivit documentului de cooperare prevăzut la alin. (1) sau, în mod direct, în cazuri determinate de existența unei investigații polițienești care impune asigurarea rapidității schimbului de date și informații operative sau a păstrării confidențialității acțiunilor desfășurate. Mecanismul de informare prevăzut la art. 17 alin. (3) și termenul de realizare a informării se stabilesc în comun de unitățile de investigare a criminalității și CCPI.

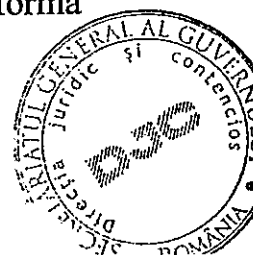
(10) Schimbul de date și informații clasificate necesare activității unității de investigare a criminalității se realizează cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE.

Secțiunea a 3-a

Reguli comune privind portul uniformei și folosirea armamentului de către agenții străini statutul juridic și răspunderea agenților străini

Art. 53. – Reguli comune privind portul uniformei și folosirea armamentului

(1) Cu ocazia patrulelor sau operațiunilor comune desfășurate pe teritoriul statului român, agenții autorităților competente ale altor state pot purta uniforma

națională. De asemenea, aceștia pot purta, cu acordul autorității competente române, armamentul, muniția și echipamentele care le sunt permise, în conformitate cu legislația lor națională.

(2) În timpul patrulelor sau operațiunilor comune, utilizarea armamentului pe teritoriul statului român de către agenții autorităților competente ale altor state este interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare sau pentru apărarea altor persoane în conformitate cu dreptul statului român.

(3) În situația în care, în cadrul unei patrule sau operațiuni comune, agenții autorităților competente ale statelor membre folosesc vehicule pe teritoriul statului român, aceștia se supun regulilor de circulație pe drumurile publice prevăzute de legislația română și beneficiază, în condițiile legii, de regim de circulație prioritară.

Art. 54. – Statutul juridic al agenților străini

(1) Pe timpul patrulelor sau operațiunilor comune, agenții autorităților competente ale altor state sunt asimilați persoanelor care au aceeași calitate în statul român în privința infracțiunilor comise împotriva lor sau de către ei.

(2) Agenților autorităților competente ale altor state le sunt aplicabile normele din legislația muncii a statului care i-a detașat, inclusiv cele referitoare la normele de disciplină.

(3) În ceea ce privește răspunderea agenților autorităților competente ale altor state pe timpul desfășurării patrulelor sau operațiunilor comune, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 266 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții privind modificarea unor acte normative

Art. 55. – Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 30/2013

La articolul 2 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2013 pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea funcționării Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 30 august 2013, aprobată prin Legea nr. 336/2013, alineatul (2), partea introductivă și literele b) – d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru realizarea cooperării polițienești și vamale cu SELEC, Punctul național focal din cadrul CCPI desfășoară următoarele activități:

.....

b) primește de la ofițerii de legătură români la SELEC cererile de informații, furnizările de informații din proprie inițiativă sau solicitările de asistență și le soluționează sau transmite spre soluționare autorităților competente;

c) transmite cererile de informații, furnizările de informații din proprie inițiativă sau solicitările de asistență primite de la unitățile de poliție și vamă din România sau de la alte autorități naționale cu competențe în domeniu către ofițerii de legătură români la SELEC;

d) gestionează cererile de informații, furnizările de informații din proprie inițiativă sau solicitările de asistență, primite și transmise, în cadrul sistemului electronic de gestionare a cazurilor al CCPI;”.

Art. 56. – Modificarea Legii nr. 56/2018

Legea nr. 56/2018 privind cooperarea autorităților publice române cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 martie 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) ofițeri de legătură la Europol – polițiștii numiți să reprezinte în cadrul Europol interesele autorităților competente române și care constituie Biroul român de legătură la Europol;”

2. La articolul 7 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) asigură disponibilitatea neîntreruptă a canalului de comunicare cu Europol și colaborează cu autoritățile competente române în condițiile legislației din domeniul cooperării polițienești internaționale;”

3. La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Inspectoratul General al Poliției Române și autoritățile competente române asigură resursele necesare pentru menținerea disponibilității neîntrerupte a canalului de comunicare cu Europol.”

4. La articolul 8, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Ofițerii de legătură la Europol reprezintă interesele autorităților competente române în cadrul Europol, în conformitate cu legislația română și cu dispozițiile aplicabile Europol.”

5. La articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Unitatea Națională Europol și autoritățile competente române care furnizează date și informații Europol stabilesc, la momentul furnizării, scopul sau scopurile în care acestea pot să fie prelucrate, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 18 alin. (2) și art.18a din Regulamentul Europol.”

6. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36 – (1) Cheltuielile efectuate de către Inspectoratul General al Poliției Române în cadrul procesului de comunicare cu Europol și respectiv, de către celelalte autorități competente române, în condițiile legislației din domeniul

cooperării polițienești internaționale, se suportă de la bugetul de stat cu încadrare în prevederile bugetare anuale, respectiv din alte surse legal constituite.

(2) Inspectoratul General al Poliției Române solicită Europol rambursarea cheltuielilor de conectare.”

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 57. – Aplicabilitatea unor dispoziții în raport cu statele terțe

Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și în activitățile de cooperare polițienească desfășurate cu autoritățile competente din statele terțe cu excepția prevederilor art.14 alin. (1) – (3) precum și ale art.26 - 28 dacă statele terțe nu au încheiate acorduri operaționale cu Europol.

Art. 58. – Dispoziții tranzitorii

Cererile de informații și solicitările de asistență inițiate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi precum și celelalte forme de cooperare polițienească prevăzute de prezenta lege sunt guvernate de dispozițiile legale în vigoare la data inițierii acestora.

Art. 59. – Intrarea în vigoare

(1) Dispozițiile referitoare la urmărirea transfrontalieră terestră prevăzute la art.33 - 40 intră în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele terestre interne conform Deciziei Consiliului Uniunii Europene adoptată în acest sens.

(2) Prevederile art. 26 referitoare la realizarea schimbului de informații prin intermediul SIENA se aplică începând cu data de 12 iunie 2027.

Art. 60. – Comunicarea coordonatelor

În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul General al Poliției Române, la propunerea CCPI, comunică Comisiei Europene coordonatele CCPI și ale autorităților desemnate române, precum și orice modificări ulterioare intervenite cu privire la acestea.

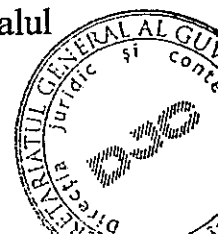
Art. 61. - Dispoziții privind înlocuirea unor termeni

La data intrării în vigoare a prezentei legi, referirile la Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene, respectiv la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, cu completările ulterioare, din cuprinsul actelor normative, se consideră a fi făcute la prezenta lege.

Art. 62. - Dispoziții privind abrogarea

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 28 februarie 2014, cu completările ulterioare.

Prezenta lege asigură crearea condițiilor necesare aplicării directe a dispozițiilor art. 7, 39, 41, 46 și 47 din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990, de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, a dispozițiilor art. 5, 10, 13, 14 și 17-23 din Decizia nr. 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul

Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 210 din 6 august 2008, a dispozițiilor art. 17 din Decizia nr. 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei nr. 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 210 din 6 august 2008 și a dispozițiilor art. 3 din Decizia nr. 2008/617/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale statelor membre ale Uniunii Europene în situații de criză, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 210 din 6 august 2008 și transpune Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru nr. 2006/960/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 134 din 22 mai 2023.

